

Люботинський професійний ліцей
залізничного транспорту

ХАЙКУ

Перепада Анастасія – учениця III курсу, групи ППВ-9 (професія «Касир квитковий. Касир товарний. Провідник пасажирського вагона»)

2017



Тихая гавань,

ночь.

Не оглядывайся назад.

На море ветрено,

тихая ночь.

Море мыслей и страстей.

Осталась под ливнем

мысленно...

не тронула душой зонта.

Прерывистый гром,

открой свои книги,

свари мне чай.

Дождь,

эти спички,

они промокли в пустоте.

Жаркая зима,

пахнет свежим кокосом.

Горячий Январь.

Летние закаты

как жара и холод,

сквозь витражи.





Ремонт...

он покрылся пылью.
Серые осенние будни.

Заканчивается учеба
с наступлением весны.

Цветет сакура.

Неудержимо,
вишня летом манила.

Взяла свое.

Проникновенна реальность,

ночью

шуршат бабочки.

Уже уходят
яблони выпускницы
в следующий год...

Из-под бурых листьев
будит солнышко
весеннюю жизнь.

Гуляет апрельский дождь.

С прошедшим летом
знакомится весна.





Размывались в лужах,
как летний холст,
стихотворные строки.

Глоток воды.
Душу мою встревожил
лист опавший вдруг.

С усами кота
приходит мой спутник -
утренний туман.

Горячий асфальт,
голубь плещется в луже,
я на море.

Ветки рябины
выпускают в небо
белых голубей.

Вышли с холода
снежные горы
летнего моря.

Садится солнце.
Вечер...
ломится в окно.





Тихо после дождя.

Лишь одиноки
водосточные трубы.

Вольная степь.
Твоими просторами
я дышу.

Облака плывут в небе,
Пригревает.
Жаркий июль.

Озеро знаний,
ветер поднял волну,
низкая она.

Дерево трепает ветер.
Внутри опавший лист,
суровых зим изденье.

Летний вечер погас.
Светимся...

Танцуем до утра.

Вдох...

Манит запахом космос,
густо усыпанный звездами.





Рука в руке,
небо в алмазах.

Утром домой.

Солнце лучами играет.

Метр за метром
потерялись в лесу.

Вечерние закаты.

Тихо...

Окна бы туда.

Ветер свистит.
Тополь цветет,
пух летит в лицо.

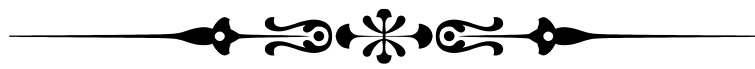
Бегут облака.
Пахнет дождем.
Нога в лужу ступает.

Пришла весна,
яблоня цветет.
Ныряю в солнце.

Растворяюсь в деревьях.

Дышу воздухом,
тону в этой глубине.





Заглядывает в окна
дождь,
без конца и начала.

С катера в воду,
и до берега.
Ночные купания.

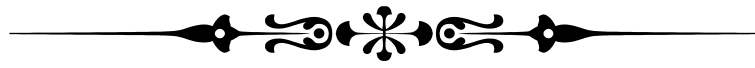
Был ты желтым,
одуванчик,
стал седоволосым.

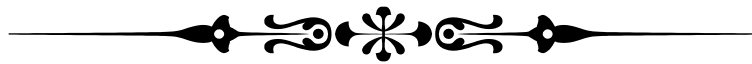
Тянется к солнцу
первый день лета.
Ловит тепло все живое.

До окончания времен,
поднебесье освещают
одуванчики.

У берега моря
остался туман -
дым от углей и мангала.

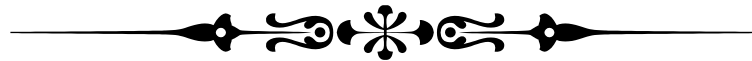
Внутри солнце.
Танец блаженных,
летние долгие ночи.





На губах помада.
Темная,
ПОД ДОЖДЬ.





Тут зустріла вітер із Сахари.

сипле пилом,
вплітається в хмари.

Каву пити під дощем.
Біжу, сміюсь крізь ніч,
замість тепла.

Цвіт тополі.
Липнева жара не спішитьь.

Буде! Пізніше.

Зорепад історій,
нестримності життя.
Безмежна сила духу.

Яскраве сонце.
Темні хмари.
Тріумфи є і провали.

Маки в полі,
колоситься хліб.
Зріють яблуні в садах.

Небо синє,
трава зелена.
Сірі горобці.





Природа спить.
Дерева чорні,
небо посіріло.

Стою біля вікна.
Рої думок
сипляться туманом.

Невиразні паркани.
Дерева.
Ромашки в полі цвітуть.

Зорі на небі.
Ліхтарі не горять.
Вечір минає отак.

Плакучі верби,
небо з журавлями.
Цілюще джерело.

Малює світанки
дощ на вікні.
Все покрито пеленою.

Буйний вітер,
сходить сонце.
Дощ накрапає.





Сніжні гори
двері закрили,
сотні світлів.

Здуває вітер
чіткі лінії струму.
Місцевий фонтан.

Червневі піони
кивають головами
ранкової прохолоди.

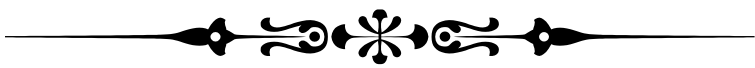
Цвіт сакури
переповнює душу мою.
Повітря весни.

Зоря вечірняя
пестить щічки,
світ золотокосий.

Відцвів весняний цвіт.

Сивіє
в шовковому вбранні.

Дощить.
Плани шкереберть. Радість -
В ковдрі біля каміна.





Осиковим шармом
всплески повні
молоді крони.

Веранда кав'ярні під дощем.
За шибкою ніжаться філіжанки,
в обіймах рук тимчасово відданих.

Про солов'я та розу
незабутню баладу
щебече горобець.

Дивляться за річку
мальви з дитинства,
вдаль домівки.

